

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/22/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017200467
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6017200467.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci žalobkyne: Mgr. W. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. Y. XX, O. D., zast. JUDr. Evou Fúkóovou, advokátkou, so sídlom Hviezdoslavova 3, Rimavská Sobota, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Odbor pomoci v hmotnej núdzi a štátnych sociálnych dávok, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2017/6390/LM zo dňa 16. mája 2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 9. novembra 2017, č.k. 25Sa/6/2017-74, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 25Sa/6/2017-74 z 9. novembra 2017 z a m i e t a .

Žalobkyni voči žalovanému priznáva právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej v texte len „krajský súd“) právoplatným rozsudkom č.k. 25Sa/6/2017-74 zo dňa 9. novembra 2017 postupom podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2017/6390/LM zo dňa 16. mája 2017 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2. Napadnutým rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 71/1967 Zb.“ alebo „správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota (ďalej aj „prvostupňový orgán verejnej správy“) č. RS1/OHNNV/ŠSD/SOC/2017/36285-2 zo dňa 7. marca 2017, ktorým nebolo vyhovené žiadosti žalobkyne o rodičovský príspevok na zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté dieťa C., nar. X.

novembra XXXX a nárok na rodičovský príspevok žalobkyni nebol priznaný z dôvodu nesplnenia podmienky nároku podľa § 3 ods. 1 písm. a/ a § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 571/2009 Z.z. o rodičovskom príspevku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 571/2009 Z.z.“).

3. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobkyni, ktorá mala vo veci úspech celkom, priznal úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd samostatným uznesením podľa § 175 ods. 2 SSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobkyňa podala dňa 13. februára 2017 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota žiadosť o rodičovský príspevok na zabezpečenie riadnej starostlivosti o svoje maloleté

dieťa - C. L., nar. X. novembra XXXX, ktorej súčasťou bol aj posudok oddelenia peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností zo 16. decembra 2016, vypracovaný na základe žiadosti žalobkyne o posúdenie zdravotného stavu maloletej dcéry, pričom podľa posudku boli dcére žalobkyne diagnostikované ochorenia J 45 - astma bronchiale a D 89 - imunodeficientny syndróm. Prvostupňový orgán verejnej správy rozhodnutím č. RS1/OHNNV/ŠSDSOC/2017/36285-2 zo dňa 7. marca 2017 nevyhovel žiadosti žalobkyne o rodičovský príspevok na zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté dieťa, nakoľko podľa posudku maloletá nemá dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci si osobitnú starostlivosť pre zistené ochorenia a zdravotný stav maloletej nepodmieňuje osobitnú starostlivosť.

5. Proti uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie namietajúc, že jej dcéra má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, pretože navštevuje odborného lekára od 20. marca 2014, pričom známej žalobkyne ako matke maloletej dcéry, ktorej bola diagnostikovaná tá istá diagnóza a ktorá navštevuje toho istého odborného lekára, bol priznaný rodičovský príspevok. Žalobkyňa ďalej v odvolaní namietala nesprávne právne posúdenie, keď orgán verejnej správy rozhodol tak, že jej žiadosti o rodičovský príspevok nevyhovel, napriek tomu, že diagnózy maloletej dcéry sú výslovne uvedené v prílohe č. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) ako diagnózy vyžadujúce si osobitnú starostlivosť. Taktiež nesúhlasila s tvrdením prvostupňového orgánu verejnej správy, že nezabezpečuje riadnu starostlivosť. Žalovaný o odvolaní proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvého stupňa napadnutým rozhodnutím rozhodol tak, že odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy potvrdil. Žalovaný v rozhodnutí uviedol, že v rámci odvolacieho konania bol opätovne posúdený zdravotný stav maloletej dcéry žalobkyne a posudkový lekár odvolacieho orgánu vydal dňa 9. mája 2017 posudok č. UPS/US1/SSVOPPKPC/SOC/2017/6413, podľa ktorého maloletá dcéra žalobkyne nemá dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci osobitnú starostlivosť.

6. Následne podala žalobkyňa správnu žalobu s poukazom na nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň tiež namietala porušenie zásady súčinnosti tým, že ju žalovaný neupovedomil o posudku posudkového lekára zo dňa 12. apríla 2017, nakoľko ak by s ním bola oboznámená, bola by aj bez poučenia predložila ďalšie lekárske správy preukazujúce dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav maloletej dcéry. Žalobkyňa ďalej namietala nepreskúmateľnosť posudkov o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave dcéry. Podľa jej názoru sú splnené zákonné podmienky, aby bol zdravotný stav maloletej považovaný za dlhodobu nepriaznivý, pričom je zjavná nevyhnutnosť osobitnej starostlivosti. Posudkoví lekári sa náležite nevysporiadali s otázkou splnenia podmienok osobitnej starostlivosti. Posudkový lekár orgánu verejnej správy v posudku uviedol, že nie je potrebná odkázanosť na osobitné opatrovanie, tvrdenie ktoré je v rozpore s lekárske záznamom MUDr. P. X., z ktorého jasne vyplýva, že maloletá dcéra je na trvalej, pravidelnej inhalačnej liečbe. Žalovaný k uvedenému uviedol, že príloha č. 2 k zák. č. 461/2003 Z.z. obsahuje diagnózy a popis skutočností, na základe ktorých si zdravotný stav vyžaduje osobitnú starostlivosť a následne posudkový lekár posúdi, či sa v danom prípade jedná o nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci si osobitnú starostlivosť.

7. Krajský súd poukázal na to, že v správnom konaní účastníka konania zaťažuje povinnosť dokazovania

ním tvrdených skutkových okolností a je jeho úlohou uvedené tvrdenia preukázať. Nesplnenie tejto povinnosti môže mať za následok, že správny orgán bude považovať skutkový stav, tak ako ho zistil, za dostatočný. Preto nemožno vyčítať žalovanému, že pri svojom rozhodovaní nezahrnul medzi podklady tie skutočnosti, ktoré mu v tom čase neboli známe.

8. Krajský súd konštatoval, že žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedol, že v predmetnom konaní bolo posudzované dieťa R. E., avšak ako vyplýva z posudkov posudkových lekárov, posudzovaná mala byť maloletá C. L., dcéra žalobkyne. Žalovaný tak neposudzoval rovnakú osobu ako je tá, pre ktorú bola podaná žiadosť o rodičovský príspevok na zabezpečenie riadnej starostlivosti, a teda v danom prípade správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného je nejasné a nezrozumiteľné, vyvoláva pochybnosti o tom, vo vzťahu ku ktorému maloletému dieťaťu bolo vydané rozhodnutie žalovaného o odvolaní. Krajský súd poukázal aj na nezrozumiteľnosť rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy, podľa ktorého dôvodom na nepriznanie rodičovského príspevku nie je skutočnosť, že maloleté dieťa nemá dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav, ale skutočnosť, že oprávnená osoba nezabezpečuje riadnu starostlivosť o dieťa.

9. Krajský súd vzhľadom na uvedené, dospel k záveru, že správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, a preto uvedené rozhodnutie podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP zrušil a vec vrátil podľa § 191 ods. 4 SSP žalovanému na ďalšie konanie.

10. Krajský súd uviedol, že v ďalšom konaní žalovaný opätovne posúdi nárok žalobkyne, opätovne vypracuje lekársky posudok pri vypracovaní ktorého zoberie v úvahu všetky lekárske správy a vo veci opätovne rozhodne, pričom neopomenie napraviť pochybenie, že v danom prípade je posudzovaná maloletá C. L. a nie maloletá R. E. a tiež svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

11. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

12. V rámci kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že po zistení chyby v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia v súlade s § 47 ods. 6 správneho poriadku listom č. UPS/US1/SSVOSSD/SOC/2017/6390-1 zo dňa 11. augusta 2017 vykonal opravu zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia a táto bola predložená súdu ako neoddeliteľná súčasť napadnutého rozhodnutia, spolu s administratívnym spisom žalovaného, pričom krajský súd na túto skutočnosť neprihliadal. Žalovaný zdôraznil, že z obsahu administratívneho spisu prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného vyplýva, že posudzovaným maloletým dieťaťom bola C. L. a v danom prípade išlo iba o chybu v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia, ktorá nemala vplyv na merito veci a bola odstránená.

13. Žalovaný uviedol, že pri rozhodovaní o nároku oprávnenej osoby na rodičovský príspevok je rozhodujúca skutočnosť, či dieťa má alebo nemá dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav, pričom podkladom rozhodnutia bol posudok zo dňa 9. mája 2017 vydaný posudkovým lekárom žalovaného, v závere ktorého je uvedené, že dieťa nemá dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci si osobitnú starostlivosť a teda vzhľadom k tomu žalobkyňa ako oprávnená osoba nespĺňa podmienku na vznik nároku na rodičovský príspevok, čo prvostupňový správny orgán uviedol aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalovaný mal za to, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je jasné, ktoré skutočnosti boli podkladom pre ich vydanie, prečo a ako sa na daný skutkový stav aplikovali príslušné právne normy, a preto nevykazujú známky nejasnosti, nezrozumiteľnosti a protirečivosti, resp. inej nezákonnosti. Krajský súd uložil žalovanému povinnosť opätovne posúdiť nárok žalobkyne, opätovne vypracovať posudok, pri vypracovaní ktorého má zobrať do úvahy všetky lekárske správy, pričom žalovaný nemôže zobrať do úvahy podklady priložené k žalobe, t.j. lekársky nález dieťaťa zo dňa 6. júla 2017, nakoľko v konaní o nároku na rodičovský príspevok je pre druhostupňový správny orgán, t.j. pre žalovaného rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia. Žalovaný s poukazom na vyššie uvedené žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Žalobkyňa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že s dôvodmi tam uvedenými nesúhlasí, a preto navrhla, aby ju kasačný súd zamietol. Krajský súd podľa jej názoru vec správne posúdil s poukazom na to, že aj napriek náprave chyby mena posudzovanej osoby vznikli dôvodné pochybnosti o tom vo vzťahu ku ktorému posudzovanému dieťaťu bolo rozhodnutie vydané. Navyše, žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí náležite nevysporiadal s odvolaním žalobkyne proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu.

15. Žalobkyňa zdôraznila, že nemala vedomosť o posudku zo dňa 12. apríla 2017, pričom prvostupňový správny orgán a ani žalovaný ju nepoučili o práve, resp. potrebe doloženia nových lekárskejších správ preukazujúcich opodstatnenosť žiadosti. Nedoručením predmetného posudku bola žalobkyni odňatá možnosť konať pred správnym orgánom, pričom posudkový lekár sa nevysporiadal s tým, že posudzované dieťa je na trvalej inhalačnej liečbe. Za nesporné možno považovať, že prvostupňový správny orgán ani žalovaný nepostupovali v úzkej súčinnosti so žalobkyňou.

16. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť hodnú osobitného zreteľa, a to, že pri inom dieťati postačovala pre potreby splnenia podmienky osobitnej starostlivosti len cieleňá aplikácia liečiv kortikoidmi a pri žalobkyni sa posudkoví lekári ani len nezaoberali s potrebou cieleňéj aplikácie liečiv. Žalobkyňa mala za to, že z predloženého posudku o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave iného dieťaťa zreteľne vyplýva, že žalovaný zhodne s jeho posudkovými lekármi nezisťoval presne a úplne skutkový stav veci i pri dieťati žalobkyne. Zdravotný stav posudzovaného maloletého dieťaťa žalobkyne je preukázateľne dlhodobu nepriaznivý vzhľadom na to, že choroby dieťaťa pretrvávajú dlhšie ako jeden rok a pretrvávajú dodnes, pričom stav dieťaťa je stabilizovaný len vďaka pravidelnej cieleňéj aplikácii liečiv. Na záver poukázala na to, že žalovaný nemôže opomenúť na to, že je povinný svoje rozhodnutie podporiť aj úvahami, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov a aké právne predpisy pri rozhodovaní použil, pokiaľ bude naďalej zastávať názor, že dieťa žalobkyne nespĺňa podmienky pre priznanie nároku napriek stanoveným diagnózam a potrebe osobitnej starostlivosti, svoje rozhodnutie je povinný podporiť úvahami, ktorými sa riadil.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) napadnutý rozsudok krajského súdu preskúmal bez pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného bola podaná nedôvodne.

18. Podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

20. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

21. Podľa § 2 písm. a/ zákon č. 571/2009 Z. z., oprávnená osoba podľa tohto zákona je rodič dieťaťa.

22. Podľa § 3 ods. 1 zákona o rodičovskom príspevku, oprávnená osoba má nárok na rodičovský príspevok, ak a) zabezpečuje riadnu starostlivosť o dieťa a b) má trvalý pobyt alebo prechodný pobyt na území Slovenskej republiky alebo je osobou podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 3 ods. 2 písm. b/ zákona o rodičovskom príspevku, dieťaťom podľa odseku 1 písm. a/ je dieťa do šiestich rokov veku, ktoré má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav.

24. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prídavku na dieťa“) dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav dieťaťa je choroba a stav uvedené v prílohe osobitného predpisu, ktoré podľa poznatkov lekárskej vedy trvajú viac ako dvanásť po sebe

nasledujúcich kalendárnych mesiacov alebo je predpoklad, že budú trvať viac ako dvanásť po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov, a vyžadujú osobitnú starostlivosť podľa tejto prílohy.

25. Podľa § 5 ods. 2 zákona o prídavku na dieťa, dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav dieťaťa je aj choroba a stav vyžadujúce osobitnú starostlivosť podľa odseku 1, ak choroba a stav vylučujú schopnosť sústavne sa pripravovať na povolanie a vykonávať zárobkovú činnosť.

26. Podľa § 6 ods. 1 zákona o prídavku na dieťa, príslušný orgán na posudzovanie dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu dieťaťa je úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „platiteľ“) podľa miesta trvalého pobytu alebo prechodného pobytu oprávnenej osoby.

27. Podľa § 6 ods. 2 zákona o prídavku na dieťa, posudok o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa vydá platiteľ na základe písomnej žiadosti oprávnenej osoby alebo žiadosti podanej elektronickými prostriedkami podpísanej zaručeným elektronickým podpisom oprávnenu osobou.

28. Podľa § 6 ods. 3 zákona o prídavku na dieťa, platiteľ opätovne posudzuje dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav dieťaťa podľa potreby, individuálne podľa charakteru choroby a stavu.

29. Podľa kapitoly č. III. prílohy č. 2 zák. č. 461/2003 Z. z., si zdravotný stav vyžaduje osobitnú starostlivosť pri pravidelnej aplikácii liekov, pri kontrole priebehu ochorenia a akútnych zmien, prevenciu zápalových ochorení, sprevádzanie do špecializovaných zdravotníckych zariadení, prevenciu a ošetrovanie úrazov, pravidelné kontroly, liečebnú telesnú výchovu a rehabilitáciu.

30. Podľa kapitoly č. X. prílohy č. 2 zák. č. 461/2003 Z. z., si zdravotný stav vyžaduje osobitnú starostlivosť pri cielej aplikácii liekov, liečbe kyslíkom, ošetrovaní záchvatov dýchavice, individuálnej liečebnej telesnej výchove a dychovej rehabilitácii, prevencii sezónneho zhoršenia, sprevádzaní do špecializovaných zdravotníckych zariadení, v prípade tracheostómie pomoc pri komunikácii.

31. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

32. Správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

33. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

34. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

35. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil dôvod na to, aby kasačnej sťažnosti sťažovateľa vyhovel.

37. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o nepriznaní rodičovského príspevku žalobkyni z dôvodu, že zdravotný stav jej maloletej dcéry C. L. nie je dlhodobo nepriaznivý, vyžadujúci si osobitnú starostlivosť.

38. Rozhodujúcou a spornou otázkou v konaní preto bolo posúdenie, či zdravotný stav maloletej dcéry žalobkyne z hľadiska jej odkázanosti na osobitnú starostlivosť podľa prílohy č. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. je alebo nie je dlhodobo nepriaznivý v zmysle § 3 ods. 2 písm. b/ zákona o rodičovskom príspevku.

39. V konaní nebolo sporným, že dcéra žalobkyne trpí ochoreniami: astma bronchiálne, imunodeficientný syndróm a IDS kombinovaný. Žalobkyňa však namietala záver žalovaného o nesplnení zákonných podmienok na priznanie nároku na rodičovský príspevok, keď podľa jej názoru predložené lekárske správy náležite preukazovali dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav maloletej a nevyhnutnosť osobitnej starostlivosti a porušenie zásady súčinnosti vyplývajúcej z § 3 správneho poriadku tým, že ju žalovaný neupovedomil o posudku posudkového lekára z 12. apríla 2017.

40. Kasačný súd v prvom rade považuje za potrebné zdôrazniť, že v súlade s ustanovením § 8 ods. 7 zákona č. 571/2009 Z.z., na konanie o rodičovskom príspevku sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

41. Všeobecným predpisom o správnom konaní je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

42. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu.

43. Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

44. Kasačný súd prisvedčil argumentácii žalobkyne v tom, že za stavu, keď nemala vedomosť o posudku zo dňa 12. apríla 2017, pričom prvostupňový správny orgán a ani žalovaný ju nepoučili o práve, resp. potrebe doloženia nových lekárskeho správ preukazujúcich opodstatnenosť žiadosti, jej bola odňatá možnosť konať pred správnym orgánom. Je nespornou skutočnosťou, že prvostupňový správny orgán ani žalovaný v úzkej súčinnosti so žalobkyňou nepostupovali.

45. Podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

46. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedol, že v predmetnom konaní bolo posudzované dieťa R. E., avšak ako vyplýva z posudkov posudkových lekárov, posudzovaná mala byť maloletá C. L., dcéra žalobkyne. Na základe uvedeného krajský súd usúdil, že žalovaný tak neposudzoval rovnakú osobu ako je tá, pre ktorú bola podaná žiadosť o rodičovský príspevok na zabezpečenie riadnej starostlivosti a podľa názoru krajského súdu tak v danom prípade správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného je nejasné a nezrozumiteľné, vyvolávajúce pochybnosti o tom, vo vzťahu ku ktorému maloletému dieťaťu bolo vydané rozhodnutie žalovaného o odvolaní. Kasačný súd však v súvislosti s námietkou žalovaného skonštatoval, že z napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že bolo vydané vo veci žiadosti o rodičovský príspevok pri starostlivosti o dieťa C. L., a to jednak zo záhlavia predmetného rozhodnutia ako aj z obsahu, keď žalovaný poukazuje na rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým tento zamietol žiadosť žalobkyne o rodičovský príspevok - matke mal. C. L., ako aj na žiadosť žalobkyne o rodičovský príspevok a na posudky o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa C. L.. Kasačný súd skonštatoval, že išlo o chybu v písaní, ktorú žalovaný odstránil listom č. UPS/US1/SSVOSSD/SOC/2017/6390-1 zo dňa 11. augusta 2017, ktorým vykonal opravu zrejmej nesprávnosti v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia, pričom krajský súd túto skutočnosť prehliadol.

47. K tvrdeniam žalobkyne, že pri inom dieťati postačovala pre potreby splnenia podmienky osobitnej starostlivosti len cieľená aplikácia liečiv kortikoidmi a pri žalobkyni sa posudkoví lekári ani len nezaoberali s potrebou cieľenej aplikácie liečiv, kasačný súd poukazuje na to, že bolo povinnosťou správneho orgánu na túto námietku reagovať.

48. Kasačný súd zdôrazňuje, že postup orgánov verejnej správy musí byť v súlade so zásadami dobrej verejnej správy, musí vychádzať z princípu spravodlivosti a legitímneho očakávania. Účastníci správneho konania majú právo na riadne zdôvodnenie správneho rozhodnutia. Princíp legality štátnej moci vyjadrený v Ústave Slovenskej republiky predstavuje viazanosť štátnych orgánov konať v súlade s ústavou a právnymi predpismi a iba spôsobom, ktorý stanovil zákon. V správnom konaní správny orgán konajúci podľa ustanovení zák. č. 571/2009 Z.z. postupuje okrem v zákone stanovených výnimiek podľa ustanovení správneho poriadku, a preto je povinnosťou správnych orgánov a teda aj žalovaného rozhodnutie presvedčivo a náležite zdôvodniť, v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, konkrétne v čom neboli splnené podmienky v zmysle prílohy č. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. Kasačný súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že posudkový lekár sa nevysporiadal s tým, že posudzované dieťa je na trvalej inhalačnej liečbe.

49. Vzhľadom na uvedené dôvody kasačný súd podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

50. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP tak, že v súlade s ustanovením § 167 ods. 1 SSP v kasačnom konaní úspešnej žalobkyni priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

51. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.